Ročník XII. — Číslo 7. Kvasilov dne 20. února 1937.

Opłata pocztowa uiszcz. gotówką. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

# Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Nic by nebylo napsáno, kdyby člověk čekal, až bude moci psát tak dokonale, aby žádný na tom nemohl nalezti chybičky.

Don Carlos.

## Pololetní rozjímání o spolupráci rodiny se školou.

Každý učitel hned při vstupu dítěte do školy pozná po chování zevnějšku a t. p. v jakém rodinném prostředí se dítě to nachází, zdali rodiče jeho mají zájem o vzdělání, a tudíž budou-li ho podporovati v jeho těžké a zodpovědné práci.

V dobách, kdy nebylo škol, byli rodiče jedinými vychovateli dítek. Vím o případech, kdy dítě pro nemoc po několik roků nemohlo navštěvovati školy a bylo odkázáno na otce, který mu nemohl věnovati víc než hodinku denně, a přeci každoročně zkoušku složilo. To jest ovšem výjimečný případ, neboť ne každé dítě jest tak nadané, a ne každý otec jest tak schopným vychovatelem. Ale i když rodiče podstrádají takového vzdělání, aby v případě potřeby sami dítě vyučovati mohli, mohou přeci velmi platně školské výchově napomáhati. Ve většině případů by rodiče nebyli sto nahraditi školu ale i sebe lepší škola nenahradí rodičů; jen společným úsilím rodičů i školy vytvoří se harmonická výchova. Proto se nyní téměř všude zakládají rodičovská sdružení, aby z takové spolupráce vzešlo dobro dítěte. Ale nesmí zůstati pouze při tomto poznatku, neboť teorii se doposud nic nevyřešilo, jde tu především o praktickou spolupráci. Jakkoliv mnoi rodiče nemají času ani možností súčastniti se této práce osobně, ale proto přece bývají často lepšími spolupracovníky učitele nežli mnohý funkcionář takového sdružení. Milují své děti, vedou je k poslušnosti a dochvilnosti a důvěřují učiteli. Takové dítě rádo se učí, lepe prospívá než takové, které doma slyší, že učitel není spravedlivý, a žeby to i ono měl dělati jinak a pod. Dítě pozná brzy, mají li rodiče k učiteli důvěru. Jest to chybné, domnívá li se matka, že dítě vedle ní nemá mít žádnou autoritu. Mnohdy si matka třeba před dítětem stěžuje: „Už na mne nedá, jen co učitel řekne to je pravda," a pod. Tím ovšem si rodiče před dítětem jen zadávají a podrývají svou autoritu. Není třeba žárlit, vždyť tu nejde o nějaké závodění, nýbrž pouze o poctivou spolupráci. Nikdy by neměla matka stranit svému dítěti. Běda, řeken-li mu: „Učitel tě jen trápí, mnoho na tobě vyžaduje, to za našich časů nebývalo," neb podobně. Dítě si potom připadá jako mučedník, a má po radosti ze školy. Je nemoudré domnívati se, že nemá-li dítě zvláštního nadání a velké náklonnosti ku škole, že z něho stejně nic velkého nebude. Mimořádné nadání jest řídké, není ale ještě vším; i prostředně nadané dítě muže vyniknouti, když je pilné: cvik a pilnost dělá mnoho. Čím s většími obtížemi dítě nabývá vědomosti, tím si jich více váží a snaží se je v životě uplatniti, podobno tomu jak si člověk váží těžko vydělaného groše, kdežto lehce nabytý často promrhává. Chceme vychovati poctivé občany, kteří drží stát, nikoliv snad pouze několik nadmíru nadaných jedinců. I nadání bez dobrého srdce a houževnatého charakteru vede často na zcestí. Nebrati dítěti odvahy slovy: „Z tebe nic nebude!" Dítě si pak pomyslí: „Nač se mám mučit, když je to marné." Neb zase naopak neříkati: „Naše dítě je chytré, ono všecko umí." A zatím synáček běha po ulici, a večer je unaven, a matka ho lituje: „Jdi spát, vždyť to snad umíš!"

Mnozí rodičové ba i učitelé málo pozornosti věnují tomu, jak dítě pracuje svoje úkoly a jaký má pořádek a lad v šešitech. Při pohledu do sešitu netřeba býti ani grafologem a možná zjistiti povahu žáka. Jak to vyhlíží v šešitě, tak to bude vyhlížeti později v jeho hospodářství, v dílně neb v domácnosti. Nedbale vypracovaný úkol zamění potom nedbale vykonaná práce. Proto jest nutno, aby nejen učitelé nýbrž i rodiče snažili se pěstovati v dětech hned z útlého mládí důslednost a pečlivost.

Příčiny neúspěchu u děti mohou býti různé: slabé duševní schopnosti a nadání, špatný zdravotní stav, touha po zábavách, špatná společnost i t. p. Avšak mnohdy hlavní příčinu možno hledati i u rodičů, kteří nejeví žádného zájmu o prospěch dítěte, nevšímají si, má-li úkoly a práce v pořádku. Vyučování a zvláště vychovávání vyžaduje důkladné a vytrvalé součinnosti rodičů s učiteli, má-li přinésti žádoucí výsledek. Vůbec je třeba, aby rodiče budili v dětech zdravou ctižádost, snahu — něčím být, soustavně a soustředěně pracovat. Kdo se tomu naučí, ten se ve světě jistě uplatní, co užitečný úd lidské společnosti.

J. Vlk.

## Sandomierz --- město budoucnosti.

Vykonavatelem všech rozsáhlých hospodářských a finančních plánů a reforem realisovaných v posledních letech v Polsku a čekajících ještě na své provedení je vicepremiér pro hospodářské záležitosti a ministr financí p. inž. E. Kwiatkowski, jemuž je Polsko v hospodářském ohledu za mnohé zavázáno díkem.

Při poradách zahájených v sejmu o realisaci velkého investičního plánu, vypracovaného vládou, t. zv. čtyřletého plánu, rozvinul nyní Kwiatkowski plán na vytvoření nového gigantického prumyslového střediska v Polsku, a to uprostřed státu, na území okresu sandomierzského, ve vidlici mezi Vislou a Sanem. Provedení tohoto ohromného plánu nelze dosáhnouti v rámci čtyřletého plánu, nýbrž bylo by k němu zapotřebí nejméně 10 let. Vláda je rozhodnuta vedle realisace čtyřletky započíti s pracemi o industrialisaci země vytvořením velkého průmyslového střediska u Sandomierze. Ministr Kwiatkovski precisoval podrobně svůj plán. Pro budoucí průmyslové středisko zvolil místo mezi řekami Vislou a Sanem, chráněné s jedné strany Karpatami, s druhé pohořím Swientokrzyžským. Existující již velká elektrárna v Rožnově bude nové továrny zásobovati levným proudem a nedaleká naftová ložiska u Krosna budou dodávati levné palivo ve formě zemního plynu. Po dr tech z Rožnowa a potrubím z naftového území v krosenském revíru bude celé střední Polsko až po Varšavu zásobováno elektrickou a tepelnou energií. Tímto způsobem bude příští průmyslové středisko u Sandomierze, které ostatně bude bohaté i na vlastní železnou rudu a velké lesy, učiněno nezávislým na uhlí z Horního Slezka a z dombrovského revíru, ležícího těsně na německých hranicích. Nové železniční trati,

(Pokračování na stránce 3.)

## Osvětová hlídka.

### Moderní grafologie.

Je stejně nesporné jako nepochopitelné, že grafologie si dodnes nezískala cné úcty a vážnosti, která jí přísluší podle jejího významu. Zdá se naprosto neuvěřitelné, jak málo vědí nejširší kruhy vzdělanců o podstatě grafologie a o pokrocích, které učinila za poslední leta. Všeobecná nevědomost o tomto předmětu je stejně zajímavá jako jeho obsáhlá historie, která saha až do starověku, do éry klasické řecké a římské kultury.

Vlastním tvůrcem grafologie byl abbé Jean Hippolyte Michom, od něhož pochází pojmenování grafologie Až do r. 1871 bylo to slovo zcela ne známé. Michon byl první, který systematicky uspořádal svá grafologická pozorování a uveřejnil je v knize. Michon měl jako katolický kněz příležitost nasbírati si bohaté zkušenosti o lidech, které mu velmi prospěly při jeho grafologických pracích.

Po jeho smrti stal se nejvýznačnějším francouzským grafologem Švýcar Crépieux-Jamin. Má obdivuhodnou schopnost vžíti se do cizích dojmů, pronikavý bystrozrak a dlouholetou praksi, jíž si získal velkých zkušeností. Ale podle našich měřitek ho ještě nemůžeme považovati za vědeckého badatele.

R. 1895 vydal Lombroso, profesor na universitě v Turině, „Příručka grafologie“, ve které uložil své zkušenosti a výsledky svých badání v tomto vědním oboru.

Nejvýznačnějším grafologem přítomné doby je Dr. Ludwig Klages, který si získal neocenitelných zásluh v oboru zkoumání lidské povahy. Může si klásti nárok na slávu prvního vědce, který položil základní kámen, na němž byla vybudována celá moderní grafologie.

V čem spočívá podstata vědecké grafologie, v čem tkví její veliký význam a praktická cena a jak daleko sahají hranice všech možností, které nám poskytuje?

Dnes je nezvratnou skutečností, že na celé zemi se nenajdou písma dvou lidí, která by se zcela shodovala a že každé písmo je charakteristické pro jeho původce. Každý jednotlivý člověk má svůj svérázný rukopis, ve kterém se jeví stále tytéž charakteristické znaky. Jisté zvláštnosti v písmě jsou tak nepochybně a pravidelně spojeny s určitými jasně ohraničenými povahovými vlastnostmi, že vědecký školený a prakticky vycvičený a zkušený grafolog může z předloženého rukopisu určiti pohlaví pisatelovu, jeho společenskou úroveň, stupeň vzdělání a udati i zevrubný popis jeho duševního, citového a povahového založení.

Písmo je zachycený pohyb, němá mluva, v níž naše myšlenky hledají výraz. Pero v naší ruce pracuje jako jemná ručička na seismografu, zaznamenávajíc nejjemnější záchvěvy organismu, především i takové, kterých si pisatel neuvědomuje. Harmonická vyrovnanost mezi citovými, rozumovými a tělesnými silami zvyšuje i jednotný ráz výrazových hnutí a tím rytmickou pravidelnost v sledu jednotlivých pohybů.

Vědecké pokusy v grafologickém badání a ne četné skušenosti vedly k bezpečnému poznatku a nezvratnému důkazu, že písma, při kterých pisatel držel pero jednou v pravé, po druhé v levé ruce v pravé nebo v levé noze a dokonce i v ústech, nejsou v psychologickém slova smyslu určitá písma rukou, nohou nebo úst, nýbrž představují jedno a totéž písmo mozku. Tato písma, pocházející od stejné osoby a napsaná rozličnými způsoby, byla grafologicky úplně shodná. Válečný invalida, který ztratil obě ruce a nčil se psáti pravou nohou, dosáhl dlouholetým cvikem takové zběhlosti, že ji s tva bylo možno rozeznati jeho nový „rukopis“ od dřívějška.

Vidíme tedy, že obraz písma je diktován a určován jediné mozkem každého jednotlivce; ruce, nohy nebo ústa, držící pero jsou pouze jeho nástroji. Také nikdo nepopře, že v klidné, a radostné náladě píšeme jinak než v rozčilení nebo skleslosti. I úmyslně měněné písmo ukazuje grafologovi tytéž neklamné známky jako písmo normální. Také to je důkazem, že psaní není pouhou mechanickou činností ruky, nýbrž že vychází z mozku. Fysické vlastnosti ruky a jejího svalstva nemají na povahu písma žádný vliv. Grafolog Crépieux-Jamin uveřejnil rukopisy dvou mužů, z nichž jeden má, pokud je známo, největší ruku v Evropě a druhý nejmenší. Srovnává-li nyní tyto dva rukopisy, z nichž jeden pochází od obra Armanda Bronera a druhý od trpaslíka Fayta Hassia, nepozná ani ten nejlepší grafolog na světě, který patří obru a který trpaslíkovi.

V písmě dnešních žen, které se liší značně od písma před dvaceti a třiceti lety, se projevuje nejzřetelně i změna, která nastala v nova e žen, různými vlivy a událostmi posledních desetiletí. Dnes již vlastně nemůžeme mluviti o vysloveně ženském písmu. Zmužštění ženy v účesu, oběku, zaměstnání, ve všech oborech povolání a sportu, především však politická činnost způsobila v ženském písmě takovou změnu, že ani nejzkušenější grafolog dnes nerozezná pochází-li nějaký rukopis od ženy či od muže. Zatím, co v dopisech našich matek, babiček, v něžných a jemných tazích jejich pí-

---

# Besídka.

V. Louda.

### Bez názvu.

„Mařko! Mařko! počkej, pojď sem já ti něco povím!“

Ta, jíž platilo toto volání se zastavila, ohlédla se a vidouc, že její kamarádka Milka kývá na ni od stavení, namířila k ni.

Odkud ideš a co to neseš? Pojď stoupnem si tuhle za „chať“ za vítr. — Bože to je mráz!... Poslouchej Mařko dostala jsi už od učitela divadelní úlohu? Co?

— „Dostala, mám hrát tu služku Bětku“.

— „Ty máš hrát úlohu Bětky, služky? Jeminkote!... To tě lituji!.. Ale kdyby jsi věděla co jsem dostala já! Mně ti poslal tu úlohu Medvídkové, ty staré tety domácích, ty protivné staré panny! Já sem ti zlostí brečela a úlohu jsem hodila na zem. Ať si ji hraje pan učitel sám! Na mou duši, já mu ji vrátím, a ty Mařko, vrať ji taky! Ty budeš ukazovat nějakou děvečku na jevišti? Vždyť se ani ustrojit nesmíš, ani prstýnek ani „brasulet“, ani nové šaty nemůžeš na „Vašich“ chtít, protože ti hned řeknou: — „Dyť je nepotřebuješ,“ a já si mám prý vypůjčit nějaké šaty od babičky, aby byly podle ty módy jak se tenkrát nosily. Pěkně děkuju! Tak, já pujdu se ukazovat na jevištĕ v babičiných šatech ne?! To ať si počká! No, umí ten pan učitel rozdat úlohy jen co je pravda. Ty si pomysli, Mařko, tu úlohu nevěsty dal ty protivě, Tonči Zemanovi. Taková žába ničemná má hrát nevěsty! Nedávno přestala chodit do školy a už ji dá takovou úlohu. Co bych já měla hrát, když hraju tolik let?... No to se rada podívání jak ji ten závoj bude slušet, to bude nevěsta — dyť je v obličeji strakatá jako perlička a vlasy má hezký přizrzlé a šaty si jistě nebude moct pořídit, ty se musí vypůjčit, kde by na to Zemanovi vzali? To naše „mami“ mě říkala, že jestli tu úlohu dostanu tak, že mě koupí kremové hedvábné šaty, nový závoj, střevíce a prsten s červeným kamenem. „Naši“ to můžou dělat, máme 35 morků a peníze taky máme a jsme s Bohouše Ibem sami dva. U Zemanu „toho“ je jako kuřat a z těch pár morečku toho moc neseberou... A jestli pak víš kdo dostal tu mladou paní doktorovou?“

— Ne!

— Hádej... — Ta úloha se dostala také na pravé místo... — Má ji Stáza Brázdová.

„To taky nevěděl ten učitel komu ji dát. Stáza a paní doktorová!“

To jako kdyby udělali starého Hniličku presidentem, anebo toho kulhavého Ivana co slouží u Trnků oficírem. Bože! to bude podívaná — a poslechnutí! Ona má také při tom zpívat. Ja už slyším ten její jekot. Ta, když spustí to — ale kdepak, to těch našich patnáct podsvinčat co máme ve chlívku s mámou, to nedokažou. Ale ať si tam dělá co chce, ja stejně na divadlo nepůjdu, půjdu až pak k muzice a úlohu vrátím. A Toník také musí úlohu vrátit sice s ním vícekrát nemluvím, a ty Mařko, si tu úlohu

sma se zračí jásně klidný a spokojený život v rodinném kruhu, ukazují velké, volné a energické tahy v písmě moderní ženy onu svobodu a samostatnost, která panuje v dnešním ženském světě. Naše matky a babičky psaly jemnými, něžnými tahy, nakloněnými poněkud do prava, svědčícími o převládání citů. Charakteristickými znaky moderního ženského písma jsou kolmé, pevné tahy, ve kterých možno čísti nadvládu rozumu, činorodou vůli a sebevědomí.

Grafologii, pěstovanou vážně a se svědomitou věcností, nutno dnes považovati za vědu. V Německu dokonce se v poslední době žádá zřízení zvláštních stolic grafologie na universitách. Proto zaráží a udivuje, že je ještě spousta lidí, spatřujících něco nepřirozeného ve skutečnosti, že je možno ze zvláštností písma odkrýti povahu člověka a poznati s bezpečnou jistotou jeho duševní schopnosti, chyby a přednosti, světlé i stinné stránky jeho bytosti. Je však jasné, že grafologii může vážně a důstojně pěstovati jen vzdělaný, zralý člověk, který zná především základní pojmy charakterologie. Grafologické studium vyžaduje proniknutí psychických vztahů, ale nemá nic společného s jasnovědeckým zřením. Dovede ji grafolog před povídati, je to jeho zvláštní schopnost, ale na úspěch grafologie.

Grafologie je dnes všeobecně uznávaná věda a vzdělaní grafologové ji pěstují s největším úspěchem. V dobrých rukou se vždy osvědčila, takže se můžeme bezpečně spolehnouti na její správnost. „Výběr.“

---

Za nezčetné projevy soustrasti, za všecka krásná slova útěchy, kterými všichni chtěli zmírniti náš žal, jenž nás stihl úmrtím našeho drahého otce, dědečka, a tchána

**Vojtěcha Klicha**

vzdáváme touto cestou upřímné díky.

RODINA ZESNULÉHO.

Zdolbunov 15. února 1937 roku.

---

## Sandomierz — město budoucnosti.

(Dokončení ze stránky 1.)

které budou vybudovány, spojí budoucí polské průmyslové středisko s ostatními částmi země, bohatými na jiné suroviny. Kromě toho má býti Sandomierz v budoucnosti velkým odbytištěm jak pro zemědělské produkty z východu Polska, tak i pro suroviny a polovýrobky ze západních krajů. Vicepremiér Kwiatkowski ovšem podotýká, že k provedení tohoto gigantického plánu bude zapotřebí nákladu několika miliard. Již prvá etapa, v níž bude upravena půda pro vytvoření velkého průmyslového centra, pohltí asi 3 miliardy zlotých. K uskutečnění tohoto plánu bude však zapotřebí nejen ohromného kapitálu, nýbrž i velké obětavosti celého národa, a to podobného národního nadšení, s jakým se setkala výstavba námořního přístavu v Gdyni a polského pobřeží.

Nový velkolepý plán na industrialisaci Polska, který má zároveň pozvednouti obrannou schopnost země, je již nyní v celém Polsku vítán s nadšenými pochvalami. Plány vicepremiéra Kwiatkowského schvalu e bez výhrady i oposice. Silný optimismus, jenž provádí všechny finanční a hospodářské plány p. inž. Kwiatkowského, působí nakažlivě na širokou veřejnost. Projekt na vytvoření velkého průmyslového střediska na území sandomierzského okresu je tím odvážnější, že tento okres je s hospodářského hlediska nyní vlastně pustinou. Stačí poznamenati, že v celé této velké části Polska jsou dnes pouze 3 cihelny, 1 palírna lihu a několik malých pil.

---

## Rodičům.

Pamatuji...
A oči na tu vzpomínku mi zase vlh-
[nou,
jako onehdy — och, jak již tomu
[dávno...
když v košilce spěchal jsem k lůžku
[rodičů
s naučenými na rtech slovy:
„Ač malý jsem“ anebo:
„Co mohl bych Vám darem dáti
za jitra Roku nového?“
ó, pamatuji to dobře — vždyť to bylo
[včera...
To jen zlý osud za jednou noc
převrátil dvanáct listů v knize mého
[života.
Proč tedy nemohu učinit dnes,

---

taky nenechávej, co ty jseš nějaka děvečka, a nebo těch pár slov to je nějaka úloha? Je to na jednom lístku jenom, vždyť je to pro smích! Vrať ji a řekni Jarkovi ať to také vrátí, on tě poslechne.“

— — — — — — — — — — — — — —

Pane učiteli! pane učiteli!... Vidíte, ja Vám to vždycky říkám, než se dáte do nějakého „kusu“ tak se přijďte o radit. Počkejte, však Vy zase budete naříkát, že tohle rozdávaní úloh je strášně nevděčná práce, že člověk neví jak by se zachoval, hlavně jak to udělat aby ty divadelní „hvězdy“ byly spokojeny. Ale Vy, holt, neumíte číst ve hvězdach (leda ve „Hvězdě“) a ja se nabízet nebudu. A to iste prosím slyšel jenom Mařku s Milkou. A což pak, až dojde řada na ty druhé, to si teprv nebudete vědět rady, no ale ja .. — a proč bych se nabízel? Však Vy sám přijdete. A počkejte až začnou „hvězdy“ neboli „hvězdaři,“ či jak to mám řict; no zkrátka hvězdy mužského rodu to budete koukat. Počkejte až přijde Jarka, praští z úlohou na stul a řekne, — „Pane učitel! já tu úlohu, toho pitomého podomka, hrát nebudu! Proč támhle Venca Rybářů dostal domácího pána? Kdo má k tomu lepši personu já nebo on?“ A to ještě se Vám ho sotva podaří upokojit a už tady máte Tonika. — „Pane učiteli! já Vám tuhle nesu tu úlohu zpátky, všichni se mě smějou, že pro těch pár slov nemusím ani na jeviště chodit že to můžu říkat dole, ze sálu, a je to pravda. Když tamhle Karel Hrádku, takovej šťoura, ma hrát toho setníka, tak ja nepotřebuju nic.“

Pane učiteli! Já to říkám, že Vy neumíte rozdat úlohy ani vybrat kus. To já kdybych — ale ne, nebudu nic říkat Vy steině nechcete mě poslechnout, ale Vám čtenáři, Vám to prozradím. A Vy pane učiteli dělejte si co chcete. Ale já bych to udělal takhle. Dopsal bych panu Skružnému co děla ty veselohry, anebo některému jinému pánu co píše do divadla, aby mě napsal pěkný kus pro — mnoholi máte těch ženských „hvězd?“ — Co? Devět? Dobře. A mužských? — Co?... Také devět? Ale to je báječné! Tedy aby mě napsal pěkný kus pro devět úloh dámských a devět pánských. Podmínka — ulohy všechny stejně dlouhé. Další instrukce. První jednání se odehrává ve svatební síni pražské radnice, (občanský sňátek na scéně, pane, to by bylo něco!) kamž právě vstupuje devět mladých párů (Co? — že devět párů je mnoho najednou?, že by to bylo málo pravděpodobné? Prosím — já jsem četl, že byl případ, kdy na pražské rádnici bylo oddáno třiadvacet párů za jediný den!) Nevěsty ve svatebním nádherném úboru, s věnečky na hlavě, na krku a rukou šperky; dvě jsou nastávající paní doktorové, (mediciny, ale ne veterinární, to Bůh uchovej!) dvě mají se státi ženami doktorů práv, jedna paní r dovou, jedna paní inženýrová, dvě paní plukovníkové, a jedna paní — no ale čím tu udělat? — no, to už podle toho na co by měla chuť... No a teď druhé jednání; v tom může být svatební hostina při které se tančí. Ale dámy se museií rozhodně převléknout do nových šatů. V třetím jednání se jede na svatební cestu damy

co s dětsky vroucími slzemi
a zastřeným hlasem
jsem dělal včera?
Proč mi dnes se rtů splývají
fráse prázdné a fádní:
„mnoho štěstí a požehnání...“
když celé mé srdce touží vrhnout se
[jim k nohám,
zulíbat mozoly a zkřivené prsty —
stigmat práce a odříkání...
pro koho? — Jen pro mne!!!
A přec! — Má duše pronáší přání —
ač rety hovoří jinak —
přání, ač ne tak dětsky vroucí,
přece stejně svaté
a plné něhy, lásky, oddanosti...

r. c-a.

## Oznámení.

**Z Lucku.**

Správa České matice školské v Republice Polské svolálá XIV. řádnou valnou hromadu delegátů odboru, členů výboru, dozorčí rady, revisní komise, čestných členů Matice a hostí, která se bude konati dne 7. března (v neděli) 1937. ve Zdolbunově v místnostech matiční školy, ul. Ostrogska 34. Začátek schůze o 10. hod.

Pořad schůze:

1. zahájení schůze a volba předsednictva,
2. čtení a schválení zápisu z XIII. valné hromady,
3. referát hlavní správy o činnosti v roku minulém,
4. referát Sdružení českých učitelů,
5. referát dozorčí rady,
6. finanční zpráva za rok 1936.,
7. referát revisní komise a schválení bilance za rok 1936.,
8. předloha a schválení rozpočtu na rok 1937.,
9. projekt činnosti pro rok přítomný.
10. volba členů hlavní správy, výboru, dozorčí rady a revisní komise na místa ustupujících dle §§ 19., 21. a 27. stanov. Matice.
11. běžné zprávy z odborů a
12. volné návrhy.

Správa České matice školské v Polsku.

Učitelská konference a válná schůze Sdružení učitelů státních a soukromných škol bude se konati v sobotu 6. březná t. r. ve Zdolbunově v místnostech české školy o 9. hod. ranní.

**Program konference:**

1. Zahájení. 2. Čtení protokolu z minulé konference. 3. Hodina češtiny ve 4 třídě. 4. Referát. 5. Diskuse 6. Volné návrhy.

**Program valné schůze:**

1. Zahájení. 2. Volba předsedy a zapisovatelé v. h. 3. Čtení protokolu z minulé schůze. 4. Zpráva předsednictva za minulý rok. 5. Zpráva revisní komise. 6. Plán práce na příští rok. 7. Změna 10 bodu stanov. 8. Volné návrhy.

**Z Hlinska.**

Česká tělocvičná jednota „Sokol“ v Hlinsku pořádá dne 28. února t. r. tělocvičnou akademii v sále p. Antonína Červinky. Začátek o 19. hod K hojné návštěvě prosí

Výbor.

**Z Újezdců.**

Kroužek divadelních ochotníku v Újezdcích-Č. sehraje dne 28. unora t. r. v sále p. Marka v Újezdcích divadelní hru „V poutech“ obraz ze života volyňských Čechů o pětí jednáních se zpěvy od Karla Plamínka. O hojnou návštěvu prosí

Pořadatelský Výbor.

**Z Mírohoště.**

Česká tělocvičná jednota „Sokol“ v Mírohošti pořádá dne 7.—III. t r. „velký maškarní ples“. Začátek v 20 hod. Vstupné: pán — 1.50 Zl. dámy a masky 1.— Zl. Nejlepší 2 masky obdrží ceny! K návštěvě zve

Výbor.

musí míti pěkné cestovní úbory, hezké, módní klobouky, dámské kabelky a t. d... A teď čtvrté jednání — hm, ale co napsat ve čtvrtem jednání? No to už pane spisovateli napište co chcete — třeba, že už to je někde na jihu ve Švédsku — dámy mají lehké vzdušné obleky — či co?... co? — že Švédsko není na jihu? Nu tak napište třeba Sibiř nebo nějakou jincu Tramtarii, ale nezapomenout na ten letní nový oblek. Tak! To by bylo z většího všecko... A teď pane učiteli (nezapomeňte poděkovat autorovi a mně — pěkně rozepište úlohy, zasměite se, ale tak hezký od srdce, od plic, a řekněte, „Já si z těch trampot a nepříjemností s rozdávaním úloh dělám tolik jako z loňského sněbu. Slečny buď u míti úlohy jedna radost, a páni? Ty potáhnou za nimi až, až.. Jsem jist, že žádný úlohu nevrátí! — Tak a teď vemte úlohy a pěkně je rozdejte. A budete vidět, že žádná nepřijde zpátky. A půjde to! To by, hergot, v tom byl čert, aby to nešlo!...

# Dopisy.

## Za Vojtěchem J. Klichem.

Ve Zdolbunově 12.II. 1937. klidně a tiše ve věku 80 let zemřel hodný krajan Vojtěch Jiří Klich. Byl rodák z Bavorova u Vodňan v Čechách, odkud v mladém věku s rodiči rozloučil se s bolem v srdci s rodným krajem jižních Čech s touhou za lepším životem. Neklidné mládí mělo nepřímý vliv na častější stěhování v době pozdější, až trvale se usadil ve Zdolbunově, kde ztrávil polovici svého krásného života.

Poslední dobou již nezúčastnil se aktivně veřejného života, ale široká účast spolukrajanů při pohřbu ukázala, jak byl oblíben a jeho zásluh že se nezapomíná. Nelitostná žatva urvala opět jednu ratolest, jež byla dlouho úzce spiata s veřejným a národním životem naší menšiny. Do své smrti zůstal tím skromným, nenáročným, tichým a uvědomělým Čechem, ač v životě zajímal význačné postavení jako burmistr města Zdolbunova v době předválečné i největších světových otřesů. V krajan kém životě zaujímá postavení s často projevovanou naprosto důvěrou a úctou. Do života veřejného v tupuje v začátcích soustřeďování národních sil a vedla jej jednotnost a síla odhodlané menšiny pro rozkvět české větve.

Dnes projevujeme zemřelému kmetu úctu a vděk a zaslouží si našeho uznání, že svoje povinnosti národní a vlastenecké konal čestně a poctivě až do konce svého života.

Odešel, aniž by se vrátil. Litujeme jej jako dobrého krajana, který svůj úkol v životě vykonal.

Chladná země není Tvojí rodnou hrudou, ale tou, na které jsi pracoval a získal zásluh.

S tebou dnes už splývá a dává Ti klidný odpočinek.

J. Kosek.

**Ze Straklova.**

Dne 14.II. t r. v sále p. V. Vesého zábavním odborem těloc. jednoty „Sokol“ a čeny hasičského sboru byl uspořádán večírek s bohatým a pestrým programem, který režisíroval starosta místní jednoty br. Josef Suchý. Po jednotlivých výstupech účinkujících vždy následoval tance. Obecenstvo opravdu pěkně se bavilo, čas utíkal velmi rychle, zábava byla pozbavena té časté jednotrávnosti jaké jest k pozorování při obyčejných tancovačkách. Uskutečnění takové zábavy s kuplety, jednoaktovkami, sólovými výstupy a proslovy doporučuje se, poněvadž tak sestaveným programem zábava nabírá uplně jiný ráz; díky odpovědnému programu obecenstvo zůstává nanejvýš uspokojeno průběhem večírku a zábavy, baví se nenuceně a veselé, zapomínaje aspoň jednou v roce na životní trampoty.

Jeden z přítomných.

# Kronika.

**Deklarace p'k. Adama Koca.**

Jak oznamuje „Gazeta Polska“, V neděli dne 21. t. m. o 17.30 hod. plk. Adam Koc přečte před mi rofónem Polského Radia programovou deklaraci, která má stanoviti podstatu konsolidace všech tvůrčích sil polského národa — dle myšlenky vyjádřené v řeči maršála Śmigłego-Rydza dne 24. května 1936 roku.

Řeč plk. A. Koca bude transmitována všemi rozhlasovými stanicemi Polského Radia.

**Generál Göring přijel do Varšavy.**

16.II. t. r. přijel do Varšavy německý ministerský předseda Göring, který jest pozván k presidentským honům v bělověžských lesích. Jest doprovázen státním podtajemníkem Körnerem a dvěma pobočníky. Dne 26. února přijede na hon též předseda gdaňského senátu.

**Baldwin po korunovaci určitě odstoupí.**

Podle informací politického zpravodaje listu „Morningpost“ se Baldwin nyní rozhodl, že odstoupí hned v květnu po korunovačních slavnostech, a nikoliv, jak se tvrdilo, až po ukončení parlamentního zasedání nebo snad i později. Baldwinovo odstoupení bude mít za následek další velké změny ve složení britské vlády.

**Chamberlainovo „chceš-li mír, připravuj válku“.**

Kancléř pokladu Neville Chamberlain předložil v dolní sněmovně finanční resoluci o půjčce na obranu státu. K vládnímu návrhu Chamberlain m. j. připomněl, že částka 1500 milionů liber, která jsou odhadována vydání na program anglického zbrojení v příštích pěti letech, nesmí býti považována za závěrečnou ani za nezměnitelnou, a upozornil, že by nebylo ve veřejném zájmu, kdyby se tvořila teorie, s kým bude Anglie válčit nebo kdo bude v případě války jejím spojencem. Program vlády není namířen proti žádné mocnosti, jest však její povinností, aby navrhla postup, který považuje za naprosto nutný pro bezpečnost Velké Britanie a pro uskutečňování britské politiky. Je to opatření pro zachování míru. Celému světu je dnes známo, že britská říše uplatňovala, uplatňuje a bude uplatňovat všechen svůj vliv pro zachování míru, míru jak pro Velkou Britanii tak i pro ostatní národy. Provedení tohoto programu jest životní otázkou pro britskou bezpečnost i velikým činitelem pro bezpečnost druhých národů Mír, politické uklidnění a odzbrojení to jsou cíle britské politiky. Víme že na tyto úkoly nestačíme sami, víme však také, že nalezneme také jiné národy, jejichž názory jsou stejné a v jejichž společnosti rádi budeme hledati plodnější a zdravější řešení.

**Situace u Madridu.**

President „Junty obrany Madridu“, generál Miaja, zaslal vládě do Valencie výzvu tohoto znění: „Je třeba neprodleně vyhlásiti mobilisaci všech mužů, schopných nositi zbraň, jinak vše bude ztraceno!“

V Madridu bylo vedení „Internacionálních brigád“ svěřeno po sesazeném generálovi Kléberovi německému generálovi Heinzovi, který pro své komunistické smýšlení uprchl z Hitlerova Německa. Z Madridu bylo evakuováno přes 600.000 obyvatel, avšak milion jich v něm stále ještě zůstává.

**Švýcarsko proti komunistům.**

Švýcarská spolková rada rozšířila rozhodnutí z 2 prosince 1932 o vyloučení komunistů ze spolkových úřadů tak, že i členové sedmi vedlejších organisací nebudou již trpeni ve spolkových službách. — Kromě toho již dvě kantonální rady se usnesly, aby komunistická strana byla rozpuštěna.

**Rakouská fašistická strana rozpuštěna.**

„Wiener Zeitung“ uveřejňuje výnos policejního ředitelství ve Vídni, jímž se rozpouští rakouská fašistická strana. Jde o obyčejné malé sdružení, jež mělo sídlo ve Vídni a nehrálo žádnou politickou úlohu.

**Nový zástupce Společnosti národů v Gdansku byl jmenován.**

Je jím profesor Karel Burckhardt, člen Nezinárodního výboru Červeného kříže, na dobu tří let.

**Šéf GPU Jagoda zatčen,**

Bývalý velitel GPU. Jagoda byl zatčen. Jest obviněn ze spoluúčasti na protirevoluční spiknutí a ze zrady proti Stalinovi. Poslední zprávy tuto zprávu vyvracejí.

**Transjordánský emir Abdullah chce být palestinským králem.**

Hebrejský list „Habaker“, vycházející v Jerusalemě, uveřejňuje domnělé tajné memorandum emira Abdullaha z Transjordánska, určené britskému vysokému komisaři v Palestině, v němž varuje před novými nepokoji Arabů. Žádá, aby byl jmenován panovníkem v Palestině v Transjordání. Emirovo memorndum, které bylo odevzdáno vysokému komisaři před jeho odjezdem do Anglie, ujišťuje, že jerusalemský mufti se pokouší získat transjordánské Beduiny a stoupence arabského hnutí k nastolení

144.

hrabě, pozoruje, jak Artur střídavě bledne a se červená. „Nedá se to odbýti cestou?“

„Prosil bych tě, abys šel se mnou do své kanceláře.“

„Pojďme tedy,“ pravil hrabě krátce a sešed se schodů, zamířil ke své kanceláři, kterou měl v přízemí. Oba vešli, Artur zavřel dvojité dveře a potom se svěšenou hlavou přiblížil se k psacímu stolku, u něhož strýc used.

„Nu tak, posaď se a povídej,“ pobízel ho hrabě. „Jsi nějak rozrušený, něco nemilého se asi stalo. Prohráls něco? Máš nějakou nemilou aféru? Jen s tím ven.“

„Ano, stalo se něco, co mi snad budeš zazlívati, ale nemohu si jinak pomoci,“ začal Artur, dodávaje si zmužilosti, „Utíkám se k tobě o pomoc a snažně tě prosím, abys mě neopouštěl.“

„K čemu tolik řečí,“ usmál se hrabě laskavě. „Víš, že mám pro vše porozumění a že není dobře, aby Elis o všem věděla.“

„Děkuji ti za dobrá slova, znám tě, a proto také jsem se na tebe obrátil. Nevezmu si Alici.“

„Cože? Ty chceš zrušit zasnoubení s Rotbornovou? To je arci velmi zvláštní novina. Něco se ti na ní znelíbilo? Dověděl ses něco na ni?“ Položil doutník a zbystřiv svou

141.

se Miladě, uvědomil si také závazky, které přejal. A na tyto závazky vzpomínal nyní v nočním tichu.

Byl majitelem Ředhoře, která měla slušnou cenu. Ale na statku vázl dosti značný dluh. Netížil ho proto, poněvadž byl více v Červené, než ve vlastním domově a poněvadž strýcova tobolka se o jeho potřeby starala. Zatvrdí-li se teta, musí si zařídit domácnost z vlastního výtěžku svého panství, který je skrovný. Arci Milada není přepychu zvyklá, on však nechce, aby s ním strádala. Zatoužil tedy v duchu, aby u tety dobře pochodil. Kdyby znala Miladu, jako zná ji on, dojista by si ji zamilovala, ale teta, jež má hořkost proti jejímu otci, bude předpojatá. Musí tedy získat strýce, aby byl prostředníkem a strýc mu pomoci neodepře, toho si byl jist. A jakmile bude strýc získán, bude získáno všechno.

Veseleji popošel, ale za chvíli se zase zasmušil. Což když se marně těší, co potom? Eh, pomyslil si po chvíli rozmrzele, sám sebe káraje, že se takovými zbytečnostmi předčasně trápí, však nějak živi budeme a co nám bude scházeti na majetku, doplní naše spokojenost. Milada má vzácnou povahu, ničeho se neleká, ji nevábí titul, ale jde prostě za hlasem svého srdce, jež spokojeno bude, když ji bude míti rád. A on ji bude míti vždy rád,

radikálně nacionalistického režimu. Abdullah apeluje na Anglii, aby odměnila jeho věrnost, neboť on přinesl velikou oběť, když se na přání ministra Cecila zřekl kdysi nároků na iracký trůn ve prospěch svého bratra Fajsala. Nesplněn zůstal také slib Lawrencův, že Syrie dostane vlastního panovníka. Nyní je čas, aby Anglie splnila všecky své sliby. Abdullah žádá ještě finanční pomoc a pomoc vojenskou proti případnému povstání Beduinů.

## Různé zprávy.

**V příštích letech ubude v Evropě sňatků.**

Číslo, jež označuje počet nových manželství, nezávisí jenom na počtu lidí manželství chtivých, ale také na počtu takových, kteří manželství schopni jsou. Tak v posledních letech bylo patrno ve všech evropských zemích přibývání počtu sňatků. Ale v příštích letech proti tomu musíme očekávat, že počet sňatků se zmenší, protože nebude vhodných lidí v důsledku zmenšení narození v letech válečných.

**Lavina zničila japonské městečko.**

Na horské městečko Mori ko v provincii Iwate se sesula ohromná lavina a pohřbila pod masami sněhu dvacet budov, v nichž zahynulo osmdesát lidí. Poněvadž mezi zřícenými budovami byly dvě školy, jsou obavy, že většina ze zabitých jsou děti. Katastrofa přerušila všecko spojení s městečkem.

**Proč nenosí arabové košile.**

Znalci arabských poměrů a arabské historie mají pozoruhodné vysvětlení pro tradicionelní oblékaní Arabů, kteří nenosí pod svým oblekem nikdy košili. Dokud ještě byli Arabové ve Španělsku, nosili košile, stejně jako Evropané. Během osvobozovacích bojů od arabského panství obléhla královna Isabella Kastilská Granadu a učinila příslib, že si neoblékne dříve novou košili, dokud bude Grenada v moci Španělů. Po těžkém obléhání město padlo. Posádce, udatně se bránící, byl dovolen volný odchod. Vůdce Arabů ve Španělsku se však dověděl o přísaze královny a učinil proto také přísahu: žádný Arab nesmí obléci dříve košili, dokud nebude Granada zase v rukou Arabů. Po složení přísahy odložili všichni Arabové košile. Od té doby uplynulo 500 let. Grenada jest však stále ještě španělská a Arabové proto stále ještě nenosí košile.

## Hospodářský zpravodaj.

**Situační zpráva chmelařská.**

(sestavil ing. J. Kašpárek).

Světová sklizeň chmele dosádla v r. 1936 výše 1,157.000 cel. centů á 50 kg. a byla proti sklizni 1935 o 100.000 c. c. či 8 proc. nižší. Největší sklizeň měla Anglie (256 000 c. c.), kdežto předtím byly na prvním místě Spojené státy severoamerické. Československo se svojí sklizní 250.000 c. c., což representuje 23 proc. světové sklizně, řadí se loni na druhé místo, kdežto v roce 1935 bylo na čtvrtém přicházejíc za USA, Anglií a Německem. Větší sklizeň než v roce 1935 měly loni Československo a to o 97.000 c. c. či 63 proc., pak Polsko o 18. proc. a Anglie sklidila o 4.000 c. c. více než v r. 1935. Menší sklizeň měly USA, u kterých úbytek v důsledku zmenšené plochy a špatných vegetačních poměrů činí 158 000 či 42 proc., dále Francie kde sklizeno 33.000 c. c. proti 48.000 c. c. v r. 1935, v Jugoslavii, kde sklizeň je o 10.000 c. c. menší a v Belgii o 40 proc. nižší. V Německu byla loni také sklizeň o 5.5 proc. nižší.

**Zásoby chmele.** V důsledku menší sklizně a větší spotřeby chmele v USA byl odbyt chmele 1936 velmi rychlý. Mimo to nízké ceny chmele byly pro pivovary na celém světě podnětem k zvýšeným nákupům. Počátkem listopadu m. r. přelo již z prvé ruky 86 proc. světové sklizně chmele, kdežto předtím bylo prodáno teprve 68 proc. světové sklizně. V prvé polovině února odhadují se zásoby neprodaného chmele ročníku 1936 na 65.000 c. c., což není ani 6 proc. světové sklizně. Loňského roku v tuto dobu bylo neprodáno z běžné sklizně 211.000 c. c. čili 16 1/2 proc., z čehož skoro polovina připadala na USA. Z letošních vykázaných zásob připadalo 12.000 c. c. na ČSR, na Německo 4 000 c. c, na Polsko 2 000 c. c., na Jugoslavii 2.000 c. c., na Anglii 15.000 c. c.. na USA 28.000 c. c. a zbytek na ostatní chmelařské státy. Zásoby starších ročníků vyjma USA jsou nepatrné.

**Plocha osázená chmelem** činila v r. 1928 81.000 ha. V následujících letech

---

142.

Teta již byla přítomna a uvítala ho mdlým úsměvem. Včerejší únava prý ji velmi vysílila naříkala si synovci, hlava ji bolí a snad dnes ani ven nevyjde. Roztržitě ji poslouchal, nesouvisle prohodil několik slov útěchy a stále čekal, brzo-li se strýc dostaví. Sotva vstoupil, cítil úlevu. Strýc byl ve výborné náladě a podařilo se mu také hraběnku poněkud rozveseliti.

„Jaký plán máš na dnešní den?" ptal se Artura, když po odbyté snídani si zapálil doutník a vstal.

„Nevím ještě, co budu dělati. Máš nějaké zaměstnání?"

„Chci se podívat do mlékárny. Nemáš-li co dělati, pojď se mnou."

Artur ochotně vstal a vycházel se strýcem. Bojoval sám se sebou, má-li hned začíti. Obavy podrážely jeho odhodlání a rozčilení se ho zmocňovalo. Když již strýc sestupoval se schodů, vzmužil se.

„Promiň, strýčku, rád bych s tebou o něčem důležitém hovořil," ozval se náhle.

„Co se stalo?", tázal se strýc, zkoumavě se naň podívav a zastaviv se. „Potřebuješ peněz?"

„To ne, něco jiného. Mohl bys mi hodinku věnovat?"

„Je-li to tak důležité, proč ne," řekl

143.

protože je ženou, která okouzluje ne na okamžik, ale navždy.

Tedy napřed rozmluva se strýcem a potom to ostatní, řekl si, když došel k zámku a touto myšlenko odhazoval všechny obavy. Brána byla zavřena, klíč od ní neměl a musil zazvoniti na vrátného, který se divil, když ho viděl vstupovati. Netušil, že mladý baron je ještě venku a nestalo se ještě, aby tak dlouho do noci byl mimo domov.

Artur jako by neviděl jeho údivu, přešel kolem něho a sotva vešel do své ložnice, ihned ulehl. Neusnul dlouho, vzpomínaje, jak asi také Milada vzpomíná. Snad neuplyne dlouhá doba a nebudou tak od sebe odloučeni, budou spolu usínat a spolu trávit dlouhé večery v šepotu a smíchu.

Když se ráno probudil, celý včerejší den se vyhoupl před jeho zraky a jaksi střízlivěji si vše opakoval. Jeho láska a touha po Miladě neochabla, ale jeho názor na upravení potřebných formalit byl jiný. Tetina představa se hrozivě před ním zvedala a neměl již té odvahy jako večer. S tím větší důvěrou upínal svou mysl ku strýci a rozhodl se vykonat, co zamýšlel. Promluví se strýcem hned, než odejde do kanceláře a strýc ho neopustí.

Oblékl se chvatně a sešel ke snídani.

chmelařské nadprodukce byla plocha omezena o 48 proc. na 42.000 ha v r. 1932, kdy nastává přelom v situaci chmelařské. Zrušení prohibice alkoholových nápojů v Americe, jakož i zlepšené ceny chmele působily, že se plocha od r. 1932 počala zvyšovati. V roce 1933 bylo již 49.000 ha chmelnic na celém světě a rok na to 24.000 ha. Od r. 1934 se již plocha chmelná jen pozvolna zvyšovala a v r. 1935 dosáhla 55 500 ha. V roce 1936 světová plocha chmelnic klesla o 1.500 ha na 54.000 ha, v důsledku omezení rozsahu plochy chmelné v USA, kde bylo zrušeno skoro 3.000 ha. Československo, Německo a Anglie mají plochu chmelnou, a to buď přímo nebo nepřímo zákonem regulovánu.

Spotřeba chmele je v prvé řadě závislá na vývoji výrobu piva. Tato výroba piva dosáhla v r. 1929 své největší výše 204 mil. hl. Od té doby v důsledku hospodářské krise klesla až o 22.7 proc. na 157.7 mil. hl. v r. 1932. Od toho roku se světová výroba piva zlepšuje a dosahuje v roku 1936 202 mil. hl., čili z 98 proc. dosahuje výrobní stav z r. 1929. Ovšem největší vliv na tento vzrůst výroby mělo zrušení prohibice v USA, kde před jejím zrušením se vyrobilo 25 mil. hl., kdežto loňského roku dosáhla tamní výroba neočekávané výše 62 mil. hl. piva. Podotýká se, že před válkou se tam spotřebovalo 76 mil. hl. ročně. Za rok 1936 činil přírůstek v tomto státě 9 mil. hl piva. Vyloučíme-li USA ze světové výroby, vidíme, že ostatní staty ještě zdaleka nedosáhly stav z r. 1929. Bez USA bylo v roce 1929 uvařeno 179 mil. hl, kdežto v roce 1936 výroba dosáhla 139 mil. hl, či teprve 78 proc. výrobního stavu z r. 1929. Z mimoamerických států dosáhla největšího zlepšení ve výrobě piva patrného od r. 1933 Anglie s Irskem, pak Německo, které v r. 1936 dosahuje 40 mil. hl. Ve Francii začal úbytek výroby piva až v r. 1934 a trvá ještě nyní (v roce 1936 as o 6 proc. menší výroba proti r. 1935), kdežto v Belgii byla poprvé v roce 1936 zaznamenána již větší výroba piva. Vzestup spotřeby piva zaznamenávají dále Kanada a Australie. Menší výstav o 1/2 proc. proti r. 1935 zaznamenává Československo, ale i v tomto státě lze očekávat oživení odbytu piva v důsledku zlepšení všeobecných hospodářských poměrů.

Spotřeba chmele v roce 1936 je odhadována na 1,250.000 cel. centů a je proti sklizni chmele v min. roce o 90.000 centů výšší. V roce 1929 byla spotřeba chmele odhadnuta na 1 307.000 c. c., takže tato výše je již v r. 1936 z 95 proc. dosažena. Ne větší spotřebu chmele vykazují samozřejmě USA a to 400.000 cel. centů (počítáme-li použití i pro účely mimopivovarské). Zvýšená spotřeba chmele a menší sklizeň tohoto státu měly za následek mimořádné dovozy chmele v r. 1936. Československo tam loni dovezlo 31.500 c. c. za 30 mil. Kč. V Anglii je spotřeba chmele odhadována na 272.000 c. c. proti loňským 265.000 c. c.. V Německu dosáhne spotřeba skoro 200.000 c. c.

Světová osázená plocha je proti stavu z r. 1929 dosažena v r. 1936 z 68 proc a lze považovat její výši za stabilisovanou s menšími výkyvy nahoru nebo dolů a za úměrnou světové spotřebě chmele. Světové sklizně chmele jsou kolísavé podle výnosu, který loňského roku byl o něco pod průměr. Ve světové výrobě piva a spotřebě chmele, které se blíží stavu z r. 1929, lze očekávat další zlepšení, jehož rozsah bude závislý od zlepšování celkové hospodářské situace jednotlivých států.

Ze studijního oddělení českého odboru Jednoty chmelařské v Žatci.

## CENY OBILÍ.

Záznam 17 II. soukromého obchodu—zač kupuje.

| | | |
|---|---|---|
| Žito | zl. 21 00 | za 100 kg |
| Pšenice | „ 26.60 | „ |
| Ječmen | „ 23.00 | „ |
| Oves | „ 18.50 | „ |
| Hrečka | „ .— | „ |
| Proso | „ .— | „ |
| Řepák | „ 45.50 | „ |
| Hrách | „ 20.— | „ |
| Fasole | „ 30.00 | „ |
| Mák | „ 88.00 | „ |
| Jetel | „100.00 | „ |

Adresa redakce a administrace: Kwasiłow na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskarna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 2 zl. 50 gr. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.